

Helsingfors den 16 Februari 1897.

Värderade Vän!

Såsom svar på Ditt vänliga bref hade jag velat tillräda Dig att komma till Finland i slutet af November, men nu har saken tagit en annan vändning.

Jag är emottog jag besök af några för musik intresserade Helsingfors damer, hvilka på det ifrigaste uppmanade mig arrangera saker så att Din konsert skulle kunna ega rum redan denna vår.

Af ett bref, som Din Fru lär ha skrifvit till fru Neovius hade man fått den uppfattning, att Din besök i höst icke skulle blifva af eller att det i alla fall vore högst osäkert. Ditt bref till mig, hvori Du säger: "gömt är icke glömt; det skall nog blifva af", kunde icke skingra deras lättförstådda bekymmer.

Så öfverens jag besvärer Dig med frågor, som ^{Du} enligt min mening i klara ord redan besvarat, var jag dock tvungen lofvad de besökande att än en gång tillskrifva Dig i denna sak. Om nu damernas uppfattning af Din Frus bref är riktig, så kan jag ej säga

annat än hvad jag i mitt företa bref redan
skref nämligen: att jag skall göra allt hvad i min
förmåga står, för att möjliggöra konserternas afhållande
redan denna vår, ty hufvudsaken är ju att Du kommer.
Var det icke ungefär så jag skref, för den händelse
att du möjligen icke skulle kunna uppskjuta ditt
besök till hösten?

Om du skulle besluta dig för att komma nu i
vår, så vore det bättre för oss att kunna välkomna
dig så snart som möjligt, ty de sista dagarna af
mars och april månad är vår värsta tid.

Förlåt att jag plågar dig, men skrif nu ett några
ord när Du kommer.

Med en vördadfull helsing till Din Fru

Din Lieflyste

Robert Kajanus